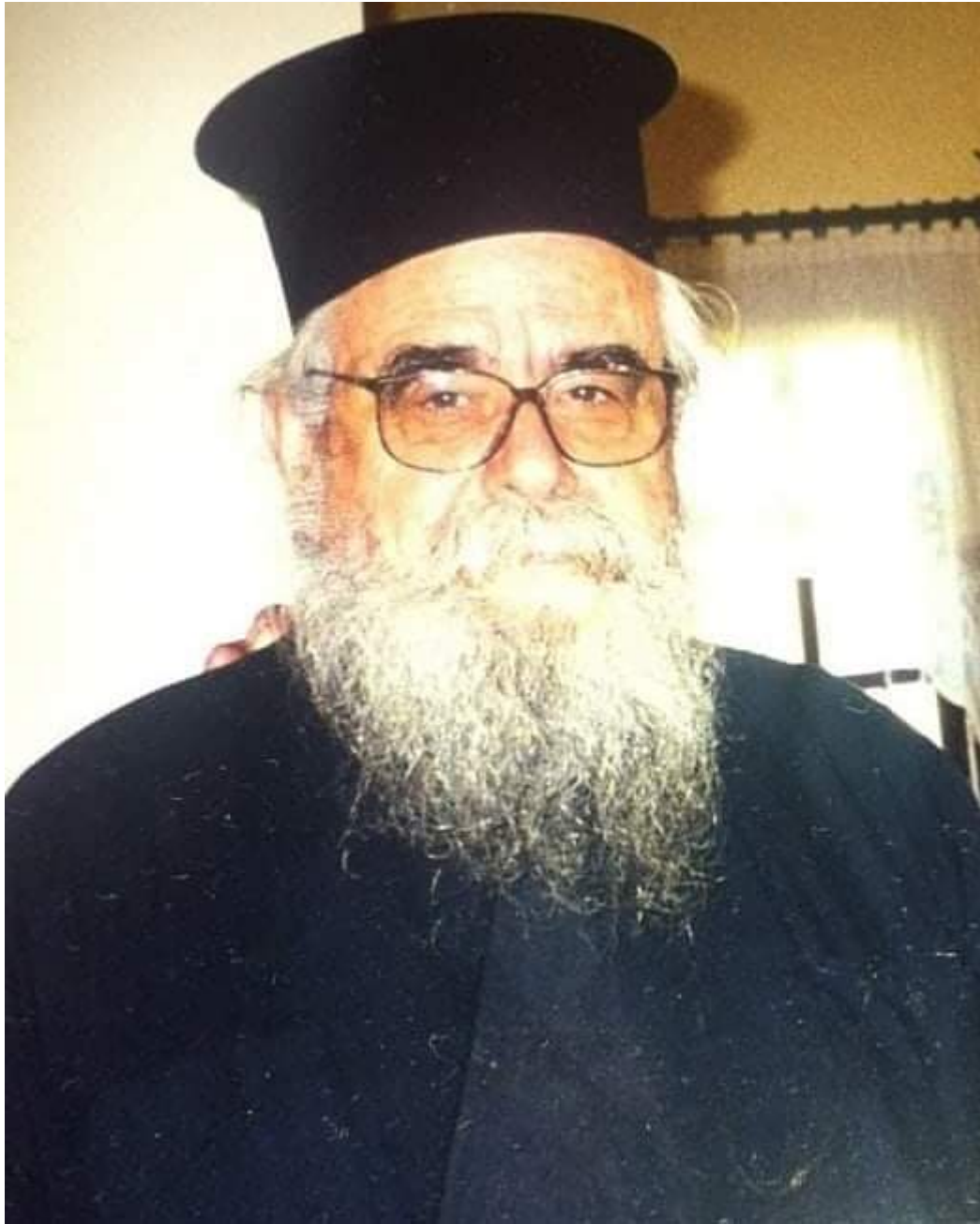

25/07/2021

Η Εξόδιος Ακολουθία του π. Νίκωνος Χαρέα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Το Σάββατο στον Κοιμητηριακό Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης περιοχής Ζωγράφου Αθηνών τελέστηκε η Εξόδιος Ακολουθία Ιεροκήρυκος της Ιεράς Μητροπόλεως Χίου πατρός Νίκωνος Χαρέα, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου

πλαisiουμένου από πολλούς Κληρικούς. Στην εξόδιο Ακολουθία συμμετείχαν συμπροσευχόμενοι ο Προιστάμενος της Αδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ» Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Αστέριος Χατζηνικολάου, Κληρικά και λαικά μέλη της Αδελφότητος, μέλη λοιπών Ορθοδόξων Χριστιανικών Αδελφοτήτων και πλήθος λαού.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ:

Στην θριαμβεύουσα Ἐκκλησία μετατέθηκε ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νίκων Χαρέας, πού διακόνησε ὡς Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν πλέον τῶν τεσσάρων δεκαετιῶν, μετὰ τὴν ὀσιακὴ του κοίμησιν τὴν 21ῃ Ἰουλίου 2021, λίγο μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ Ἱ. Προσκύνημα Ἀγίας Μαρκέλλης Βολισσοῦ γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς μνήμης Της.

Τὸ Σάββατο 24 Ἰουλίου, στὶς 13:00, στὸν Κοιμητηριακὸ Ἱερό Ναό Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης περιοχῆς Ζωγράφου Ἀθηνῶν τελέστηκε ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Μάρκου πλαισιουμένου ἀπὸ πολλοὺς Κληρικούς. Στὴν ἐξόδιο Ἀκολουθία συμμετεῖχαν συμπροσευχόμενοι ὁ Προϊστάμενος τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ» Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀστέριος Χατζηνικολάου, Κληρικὰ καὶ λαϊκὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος, μέλη λοιπῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἀδελφοτήτων καὶ πλῆθος λαοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Χίου κ. Μᾶρκος ὁμιλώντας γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἱεροκήρυκος π. Νίκωνος εἶπε τὰ ἑξῆς:

“Ὁ ἐκ τοῦ μή ὄντος εἰς τό εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα” καὶ “κατ’ εἰκόνα καὶ καθ’ ὁμοίωσιν” πλάσας τὸν ἄνθρωπον Τριαδικὸς Θεὸς ἐκάλεσεν, “θεαρχίῳ νεύματι”, κατὰ τὴν ὥραν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγίας, ἐνδόξου Παρθενομάρτυρος Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος, “εἰς μητρόπολιν τῶν πρωτοτόκων χαράν”, τὸν Ἱεροκήρυκα τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν Ἀρχιμ. Νίκωνα Χαρέαν. Ἐκάλεσεν τὸν σεπτὸν καὶ ταπεινὸν λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου ἐκ τῶν προσκαίρων εἰς τὰ αἰῶνια. Ἐκάλεσε τὸν εὐλαβῆ καὶ ὀρθόδοξον διάκονον τοῦ θείου λόγου ἐκ τῶν φθαρτῶν εἰς τὰ ἄφθαρτα. Ἐκάλεσεν τὸν φιλόπατριν καὶ ἀγωνιστὴν ἀκρίταν Κληρικόν ἐκ τῶν ἐπιγείων εἰς τὰ ἐπουράνια.

Ὁ κεκοιμημένος ἀδελφός, καταγόμενος ἐκ τῆς ἀδουλώτου καὶ ἡρωοτραφοῦς Μάνης, διηκόνησεν εἰς τὴν ἀγιοτόκον Ἐπαρχίαν ἡμῶν πλέον τῶν τεσσάρων δεκαετιῶν, “μή δούς ὕπνον τοῖς βλεφάροις καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις”. Ἱερούργει εἰς Ἱεράς Μονάς, ἐν οἷς εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Παναγίας Βοηθείας, καὶ εἰς Ἑνοριακοὺς Ἱερούς Ναοὺς μὴ ἔχοντας λειτουργόν. Ἐκήρυττε ἐκ τοῦ ἄμβωνος τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ἐκ τοῦ βήματος τῆς αἵθουσας τῆς Γ.Ε.Χ.Α. καὶ διὰ τῆς γραφίδος αὐτοῦ ἐξ ἀπάντων τῶν Ἱερῶν Ναῶν διὰ τοῦ γραπτοῦ κηρύγματος. Ἐγαλούχει τὴν φέρελπιν νεότητα καθιστὰς αὐτὴν χριστοφόρον καὶ ἐλληνόφρονα. Ἦρε ὡς “ἄλογον τοῦ Θεοῦ” εἰς τό ἐπιτραχήλιόν του τὰς ἀμαρτίας τῶν κεκοιμημένων καὶ πεφορτισμένων διδούς ἀνάψυξιν εἰς τὰς μετανοοῦσας καρδίας. Συνωδοιπόρει ἀνά τὰ ὄρη μετὰ τῶν φυλασσόντων τὰ ὄρια τῆς Πατρίδος γῆς, ἐνισχύων τὸ φρόνημα αὐτῶν. Ὑπεδείκνυεν εἰς νεωτέρους Κληρικούς τρόπον καὶ ἥθος

λειτουργικῆς καί ἱερατικῆς συμπεριφορᾶς, γενόμενος αὐτός τύπος αὐτοῖς. Ἐξή, δωριεύς αὐτός, δωρικῶ τῷ τρόπῳ ἐν ἀπλότητι μιμούμενος τόν ἀπλοῦν ἐν Τριάδι Ἅγιον Θεόν. Ὁλοκάρδιον ἐκτύπωμα τῆς ἱεραποστολικῆς αὐτοῦ διακονίας αἱ ἐξαίρετοι κατασκηνώσεις “ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ” ἐν μέσῳ ἔχουσαι Ἱερόν Ναύδριον τιμώμενον εἰς τόν προστάτην Ἰσαπόστολον. Τελευταῖον δέ ἔργον τῶν ὁραμάτων ἡ ἐντός τῆς κατασκηνώσεως τοποθέτησις ἀνδριάντος ἀφιερωμένου εἰς τό θεόλεκτον ἱερόν πρόσωπον τῆς ΜΗΤΕΡΑΣ.

Τούτου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός τήν ἐκδημίαν μή θρηνοῦντες “καθάπερ οἱ λοιποί, οἱ μή ἔχοντες ἐλπίδα”, λαμβάνομεν ὡς εὐκαιρίαν προσευχῆς πρὸς τόν Ἀναστάντα Κύριον, τόν πρωτότοκον τῶν νεκρῶν, προκειμένου νά ἀναπαύσῃ τήν ψυχήν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων, νά συναριθμήσῃ αὐτόν μετὰ τῶν Ἀγίων καί ὡς νικῶντα νά δώσῃ “αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστίν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς.”

Στή συνέχεια, ἐκ μέρους τοῦ Τμήματος τῆς ΓΕΧΑ Χίου ὁ Γραμματεὺς κ. Δημήτριος Ζαννῖκος ἀνάγνωσε τήν ἀκόλουθον ἐπικήδειαν ὁμιλία: «Ἡ ἀναχώρησις τοῦ πατρός Νίκωνος ἀπ’ αὐτόν τόν κόσμον μᾶς φέρνει πόνο καί θλίψη στήν καρδιά μας. Γιά τόν Θεό ὅμως, πού τόν ἐκλέγει καί τόν δέχεται στήν αἰώνια καί μακαρία ζωή, ἡ ὥρα τοῦ-τη εἶναι ἡ καλύτερη πνευματική στιγμή τῆς ὑπαρξῆς του, γιατί παραδίδει τή ζωή του στά χέρια καί τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τοῦ τή χάρισε.

Γι’αὐτό ἡ φυσική καί ἀνθρώπινη λύπη μας ἐλαττώνεται ἀπό τήν ἐλπίδα καί τήν βαθειά πεποίθησιν ὅτι «μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν» καί «ἀπό τά λυπηρότερα στά χρηστότερα καί θυμηδέστερα» στήν αἰώνια χαρά καί ἀπόλαυση. Ἐμεῖς θὰ τὸν στερηθοῦμε, ὅμως ἡ Ἐκκλησία δέν θὰ τὸν χάσει. Θὰ τὸν ἔχει πρεσβευτὴ στὸν θρόνον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, στὸν οὐρανόν, καί θὰ κοσμεῖ τὸν χορὸ τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων τῆς αἰωνίας δόξης τοῦ «Ἐσφαγμένου Ἀρνίου». Ἐκεῖ ἀπερίσπαστος πλέον θὰ παρακαλεῖ τὸν Κύριο καί θὰ προσεύχεται γιὰ ὅλους μας.

Ὁ πατὴρ Νίκων διακρινόμενος, ἀπ’ ἀρχῆς τῆς ζωῆς του, γιὰ τήν εὐσέβεια, τήν πίστην του στὸν Θεόν, τὴν σεμνότητα καί εὐγένεια τοῦ χαρακτήρα του, τήν ἐργατικότητά του σ’ ὅ,τι καλὸ καί ὠραῖο, τήν ἀφοσίωσίν του στὴ διακονία τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἑλλάδος, ἀπέκτησε φήμην ἀγαθὴν, τήν ἀγάπην, τήν ἐκτίμησιν καί τό σεβασμόν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σκοπός τῆς ζωῆς του ἦταν νά σφραγίσει τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων μέ Χριστό καί Ἑλλάδα. Νά προσδώσει τά νάματα μιᾶς ὑπερφυοῦς ἀγάπης πρὸς τό Εὐαγγελικό μήνυμα καί τά Ἐθνικά ἰδανικά μέσα ἀπό τή δική του ἱεραποστολική καί αὐτοθυσιαστική στάση ζωῆς.

Ἀφιέρωσε ὅλες τους τίς δυνάμεις , σωματικές καί ψυχικές, ὅλα του τά χαρίσματα γιά τρεῖς ἀξίες: ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

Ἡ ἱερωσύνη γι' αὐτὸν ἦταν πηγή δυνάμεως γιὰ προσφορά, γιὰ διδασκαλία, γιὰ ἐνίσχυση καί ἀνόρθωση, γιὰ στήριξη καί παρηγοριά. Ἐμπρακτα ἐπέδειξε ὅτι ἡ ἱερωσύνη του ἦταν ἱεραποστολή. Ἦλθε νὰ διακονήσῃ κι ὄχι νὰ διακονηθεῖ. Νὰ προσφέρει κι ὄχι νὰ τοῦ προσφέρουν. Ὅργωσε τὴν Χίο, τὰ Ψαρά, τίς Οἰνουσσεσ ἀπὸ τό πλέον ἀπομακρυσμένο χωριουδάκι καί τό πλέον ἀπομονωμένο στρατιωτικό φυλάκιο μέχρι τό κέντρο τῆς πόλης πεζῇ σχεδόν πάντοτε, γιὰ νὰ κηρύξῃ τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ καί νὰ ἀναπαύσῃ διψασμένες ψυχές στό Ἱ. Μυστήριό τῆς Ἑξομολογήσεως. Ἀλήθεια, ποιὸς δέν θυμᾶται τίς στιγμές τῆς Ἑξομολογήσεως μέ τὸν π. Νίκωνα, ὅπου τά ταπεινά του λόγια ἀποτελοῦσαν παρηγοριά γιὰ τίς ἀδύναμες ψυχές μας καί συνάμα παρακινοῦσαν σέ ἐνδυνάμωση στὸν πνευματικό μας ἀγῶνα. Μέ τό θαβώριο ὕφος του καί μόνο, ἡ ἐνατένιση τοῦ προσώπου του ἦταν ἀρκετὴ γιὰ νὰ γαληνέψῃ ἡ ψυχὴ σου. Σοῦ προσέδιδε Φῶς, Ἐλπίδα. Χαρά. Ἡ ἀγία βιοτὴ του, τὰ θεάρεστα ἔργα του, ἐνέπνευσαν πολλοὺς νὰ ἀλλάξουν ζωὴ, νὰ ζήσουν με τὸν Χριστό. Στὴν ΓΕΧΑ Χίου, τό κτίριο τῆς ὁποίας ἀνακαίνισε ἐκ βάρων, εἶχε ὀργανώσει κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα, τοὺς κύκλους μελέτης τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί τίς ὁμιλίες τῶν Κυριακῶν. Τὸν ἀξίωσε ὁ Κύριος νὰ φτιάξῃ μέ ἀγῶνες, κόπους καί θυσίες μιὰ κατασκήνωση πρότυπο, ὥστε νὰ λειτουργεῖ μορφωτικὰ πρὸς ὄφελος τῶν παιδιῶν. Ὁ ἱερός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ πού ὁ ἴδιος ἀνήγειρα ἐκ θεμελίων, τό Ἡρῶν τῆς Κατασκηνώσεως καί τὰ Ἄγαλμα τῆς Χίας Μάνας μαρτυροῦν τὴν ἀγάπη καί τὴ πίστη του στό Χριστό, τὴν Ἑλλάδα καί τὴν Οἰκογένεια. Κυρίως, ὅμως, τὸν ἀξίωσε ὁ Χριστὸς μας νὰ καμαρώσῃ τά πνευματικά του παιδιὰ νὰ προοδεύουν καί νὰ δημιουργοῦν χριστιανικὲς οἰκογένειες μέ τὴ βοήθειά του καί τὴν ἐπαγρύπνησή του.

Στὶς διαπροσωπικὲς του σχέσεις ἦταν ἀπλὸς καὶ διαλεκτικὸς πρὸς ὅλους. Εἶχε τὸ τάλαντο νὰ πείθῃ μὲ τὸν δικό του μοναδικὸ τρόπο καὶ τὸν πιὸ δύσκολο συνομιλητὴ. Γνώριζε τὰ πνευματικά του παιδιὰ, ἓνα πρὸς ἓνα, τοὺς δίδασκε μέ λόγια ἀπλά τὸ Λόγο τοῦ Κυρίου καὶ βοηθοῦσε φανερά ἀλλὰ κυρίως ἐν τῷ κρυπτῷ ὅσους εἶχαν ἀνάγκη. Ὑπῆρξε ἀγαπητὸς καί εὐπροσῆγορος πρὸς ὅλους. Ὑπῆρξε μιὰ ἀνοιχτὴ ἀγκαλιά πρὸς ὅλους τοὺς συνανθρώπους, χωρὶς διακρίσεις καί ἀφορισμούς. Ἡ ζωὴ του ἦταν μιὰ ἐκδήλωση ἀγάπης πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκη, καί

πνευματική καί υλική. Ένας λόγος του, ένα νεῦμα του ἦταν ἀρκετό γιά νά παρακινήσει τούς πάντες πρός τήν ἐπίτευξη καί εὐόδωση τῶν θεάρεστων σκοπῶν του, γιατί ὅλοι ἀναγνώριζαν τήν ἀγαθότητα τῶν σκέψεών του καί τῶν πράξεών του. Ἀνιδιοτελής σέ ὅλα καί σέ ὅλους.

Ὁ πατήρ Νίκων σήμερα «τὸ κοινόν τοῦ βίου χρέος ἐκπληρώσας, τοῦ ὅρου πληρωθέντος», προστίθεται στή χορεία τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων, μητέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, ἵνα ἀναπαύσῃται ἐκ τῶν κόπων αὐτοῦ, κατὰ τήν ἀποστολική ρῆση καί πορεύεται πρὸς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, τὴν ἀληθινὴ μας πατρίδα, λέγων μαζί μὲ τὸν ἀπόστολο Παῦλο. «Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα, λοιπὸν ἀπόκειται μοι, ὃ τῆς δικαιοσύνης στέφανος».

Ἡ κοίμησή του ἀναμφισβήτητα φτῶχυνε τὴ ζωὴ μας. Ἐφυγε γιά τὸν Οὐρανὸ τὸ στήριγμά μας. Σίγουρα, ὅμως ἀξιωθήκαμε νά ἔχουμε ἕνα πρεσβευτὴ στό Παράδεισο τοῦ Θεοῦ. Ὅσο ζοῦσε, ὅ,τι καί ἂν τοῦ λέγαμε ἢ ζητούσαμε, πάντοτε ἔτεινε χεῖρα βοηθείας μέ ἄπλετη ἀγάπη. Πόσο περισσότερη ἀγάπη θὰ μᾶς δείχνει τώρα πού βρίσκεται ἐν πνεύματι στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ! Ὅσο καί ἂν λυπούμαστε ἀνθρωπίνως γιά τὴν κοίμησή του, τόσο περισσότερο πρέπει νά εἴμαστε εὐτυχεῖς, γιατί κατέστη «ἐν Χάριτι υἱὸς τοῦ Θεοῦ» καί ἐμεῖς εἴμαστε πνευματικὰ παιδιὰ του.

Πατέρα μας, π. Νίκωνα, σέ εὐχαριστοῦμε «περί πάντων καί διὰ πάντων». Εἶσαι ὁ περίλαμπρος φάρος καί πλοηγὸς τῆς ζωῆς μας. Ἐμεῖς, τὰ παιδιά σου, σέ προπέμπουμε μὲ ἀναστάσιμες προσδοκίες καί ἐλπίδες καὶ μὲ χαροποὶὸ πένθος. Μὲ ἀγάπη πολλὴ θὰ σέ ἐνθυμούμαστε ὅλοι, γιὰ πάντα, θὰ προσευχόμαστε γιὰ σένα καὶ ὑποσχόμαστε νά συνεχίσουμε τὴν πορεία μας πρός τὸν οὐρανὸ, ὅπως ἐσύ μᾶς δίδαξες κατὰ Χριστόν μέ τὸ ἅγιο παράδειγμά σου.

Εἶθε νά ἔχουμε τὴν εὐχή σου καί τὴν εὐλογία σου ἀπὸ τὰ μυστηριακά ἁγιασμένα χέρια σου, ὥστε νά γίνουμε ἀποδέκτες καί κοινωνοὶ τῆς δικῆς σου ἀγάπης.

Πρέσβευε μέ τίς προσευχές σου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων, ὡς ἀτενίζων καί συμμετέχων πλέον στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Πατέρα μας! Αἰωνία ἡ μνήμη σου. Καλὸ Παράδεισο. Καλὴ ἀνάσταση καί καλὴ ἀντάμωση».

Ἐπίσης, ἀπό τό γειτονικό μας νησί τή Λέσβο, τήν ὁποία ὁ ἀείμνηστος Ἱεροκῆρυξ π. Νίκων ἐπισκεπτόταν γιά πνευματικούς καί ἱεραποστολικούς σκοπούς, μίλησε γιά τό ἔργο καί τή πνευματική προσφορά τοῦ ἀειμνήστου πατρός, ὁ κ. Ἀθανάσιος Φραγκόπουλος, πρ. προϊστάμενος τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως Λέσβου.

Τέλος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Μᾶρκος ἐτέλεσε στό χῶρο τοῦ ἐνταφιασμοῦ τό «Τρισάγιο» καί τήν ταφή, ψάλλοντας ἀναστάσιμους ὕμνους καί Τόν Ἐθνικό Ὑμνο.